

6) Har den nationale myndighed under denne sags omstændigheder pligt til at betale de eksportrestitutioner, som virksomheden ville have anmodet om på tidspunktet for udførslen, og som det ville have til gode, hvis det sukker, som blev beskrevet som C-sukker og udført med C-sukkerlicenser, var blevet anset for at være A- og B-sukker, hvis det lægges til grund, at

- a) den nationale myndighed med tilbagevirkende kraft kan antage en udførselsangivelse, jf. artikel 3 i Kommissionens forordning af 27.11.1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EØF) nr. 3665/87⁽⁵⁾, og omstændighederne i nærværende sag udgør force majeure, hvorefter den nationale myndighed kan forlænge fristen for fremlæggelse af bevismateriale i henhold til artikel 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87?

og/eller, at

- b) afslag på at udbetale sådanne eksportrestitutioner vil udgøre et brud på princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og/eller retssikkerhedsprincippet og/eller proportionalitetsprincippet og/eller legalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1.7.1971, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 258 af 11.9.1981, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 144 af 28.6.1995, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 262 af 16.9.1981, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 351 af 14.12.1987, s. 1.

Sag anlagt den 26. marts 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-106/99)

(1999/C 160/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. marts 1999 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francisco de Sousa Fialho, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagnercentret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3, og artikel 8 i direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har aflagt den rapport til Kommissionen, som er omhandlet i artikel 8 i direktiv 90/313/EØF.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til traktatens artikel 189, stk. 3, er et direktiv bindende for enhver medlemsstat med hensyn til det tilsigtede mål.

Uanset at den fastsatte frist allerede er udløbet, nemlig den 31. december 1996, har Den Portugisiske Republik endnu ikke aflagt rapport til Kommissionen om dens erfaring med hensyn til anvendelsen af direktiv 90/313/EØF, således som den er forpligtet til i henhold til direktivets artikel 8.

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

Appel iværksat den 30. marts 1999 af Lech-Stahlwerke GmbH til prøvelse af dom afsagt den 21. januar 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-129/95, T-2/96 og T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH og Lech-Stahlwerke GmbH, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i sagerne T-2/96 og T-97/96

(Sag C-111/99 P)

(1999/C 160/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. marts 1999 iværksat appel af Lech-Stahlwerke GmbH, Meitingen-Herbertshofen (Tyskland), ved advokat Dr. Rainer Michael Bierwagen, advokatfirmaet Kemmler Rapp Böhlke & Crosby, Rond Point Schuman 9, Bte. 9 B-1040 Bruxelles, til prøvelse af dom afsagt den 21. januar 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-129/95, T-2/96 og T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH og Lech-Stahlwerke GmbH, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i sagerne T-2/96 og T-97/96.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dommen afsagt den 21. januar 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i de forenede sager T-129/95, T-2/96 og T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH og Lech-Stahlwerke GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾ ophæves i det omfang, den vedrører appellanten.
- Domstolen træffer selv afgørelse i sagen og annullerer Kommissionens beslutning 95/422/EKSF af 4. april 1995 om den statsstøtte, som delstaten Bayern agter at yde til EKSF-stålvirksomheden Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH og Lech-Stahlwerke GmbH (EFT L 253 af 21.10.1995, s. 22) i det omfang, denne beslutning vedrører appellanten.